

„MŪSŲ MAŽOS RANKOS – LIETUVAI“

Kovo 4 d. vyko jau tradiciniu mokykloje tapęs konkursas „Mūsų rankos gali“, kurį kasmet organizuoja technologijų mokytojai ir kuris šįkart buvo skirtas Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 25-ečiui paminėti. Jame savo jėgas, rankų miklumą ir turimus darbo įgūdžius išmėgino jauniausieji 5-10 kl. mokiniai – penktokai. Kad konkursas dalyviams atrodytų net labai rimtas (!), jų patirtį ir žinias tądien vertino ir svarbi komisija: tikrai visus darbus dirbti mokantys technologijų mokytojai – šio renginio „režisierė“ Nijolė Žūkienė ir jos pagalbininkas Almantas Trainavičius, direktoriaus pavaduotoja ugdymui Vida Giedraitienė ir visuomenės sveikatos priežiūros specialistė Laima Sadauskienė.

Pirmiausia komandos – 5a ir 5b klasės – turėjo įveikti prisistatymo rungtį, kuriai galėjo pasirengti iš anksto. Kalbėdami apie savo „darbo“ patirtį, penktokai nebuvo kuklūs: vieni gyrėsi mokantys megzti, nerti, siūti, lengvai siūlą pro adatos skylutę įverti, netgi tortus kepti, kiti sakėsi galintys obliuoti, pjauti!.. Tačiau komisijos narių taip lengvai savo pasakojimu apie didžius darbus neįtikinsi – tai reikėjo įrodyti! Ir prasidėjo tikras darbų maratonas, kuriam abejingi neliko ir juos stebėję sirgaliai – palaikymo komandos. Garsiais šūksniais ir plojimais buvo drąsinami antrosios rungties

dalyviai – berniukai, turėję... įsiūti sagą į medžiagos atraižėlę! Oi kaip sunkiai jiems tai sekėsi – o juk dar prieš akimirką deklamavo: „mokam siūlą pro adatos skylutę verti...“ 5a klasės kapitonas, kuriam nesisekė susidraugauti su adatos skylute, bejėgiškai nuleido rankas, tačiau, draugų padrąsintas, kliūtį įveikė. Dar daugiau šurmulio sukėlė trečiasis išbandymas – mat mergaičių rankose atsidūrė plaktukas ir vinys! Nejaugi jos moka valdyti šiuos visai nemoteriškus „instrumentus“? Pasirodo – taip! Ir kol į medinę kaladėlę buvo kalami vinukai, nei viena mergaitė nepataikė sau į pirštus, kas gana dažnai nutinka didžiai patyrusiems vyrams... Priešpaskutinėje konkurso rungtyje ir vėl šeimininkavo mergaitės: tik šįsyk joms, kaip Pelenėms iš Šarlio Pero pasakos, teko mikliais pirštukais tvarkingai ir greitai sugražinti ir suguldyti į dėžutę išsibarsčiusius degtukus. Deja, į pagalbą joms neatskubėjo nei paukščiukai, nei geroji krikštamotė – tad kažin, ar neteko užduoties vykdytojoms pasijusti it liūdno pasakos „Mergaitė su degtukais“ (H.K.Andersen) herojėmis, mat mažieji medinukai visai „nenorėjo“ joms paklusti ir tvarkingai į dėžutę sugulti...

Paskutinį konkurso etapą pristatė visuomenės sveikatos priežiūros specialistė Laima Sadauskienė, iš pradžių papasakojusi vaikams apie įvairias sužalojimų rūšis, apie tai, kaip reikia suteikti pirmąją pagalbą įvykus nelaimei, o vėliau pakvietusi komandų atstovus pabūti „greitosios pagalbos“ gydytojais. Pamatėme, kad mažos penktokų rankelės jau sugeba žaizdą sutvarstyti, aprišti, nudegimą „užgesinti“ – pagydytų ir patį didžiausią ligonį!

Konkurso rezultatas nenustebino – lygiosios! Nes mokykloje nugali Draugystė. O visus renginio dalyvius ir žiūrovus palydėjo konkurso vedėjos Lukrecijos ištarti žodžiai: „Gyvenime niekas neklaus, ko tu mokeisi, bet paklaus, ką tu moki“. Juk visų mūsų darbų – gerų, prasmingų – šiandien taip reikia Lietuvai.

*****